

## **Příběh Šárky**

Ráda bych vyprávěla náš příběh se šťastným koncem, který se začal odehrávat v srpnu 2018, kdy jsem poprvé viděla Terezku. Bylo to u porodu mé setry, u kterého jsem byla a poprvé spatřila její oči, které se na mě podívaly. Ihned jsem věděla, že to bude tety PRINCEZNA, kterou budeme milovat. Jen náš příběh byl trochu zamotaný.

Má sestra (Terezky matka) se dostala do špatné finanční situace, kdy jsme museli řešit, kam půjde s malou z porodnice. Nabídla jsem jí společně s mým přítelem, že nějaký čas může bydlet s Terezkou u nás. Byla za tu nabídku ráda, takže jsem si holky odvezla domů. Jenže tím se nic nevyřešilo.

Sestra hledala bydlení, které našla a já byla ráda, že se postavila na vlastní nohy a začala konečně žít normální život, avšak dlouho to nevydrželo. Tím začaly další problémy, kdy sestra neměla pomalu vůbec žádné finance. Opět jsme ji s přítelem pomáhali. Měla jsem to v sobě, že se o malou Terezku musíme postarat, ať se děje, co se děje. Ten pocit jsem měla už v porodnici, kdy se na mě poprvé podívala. Sestře jsme pomáhali nějakou dobu, ale nebylo to řešení....

Sestra stále neměla finance, netušili jsme, za co je utrácela, až jednoho dne jsme zjistili důvod, byly v tom drogy. Po roce, kdy sestra žila s nezletilou sama v bytě, mi volala majitelka bytu, která mi sdělila, že sestra neplatí nájem a bude jí muset vystěhovat. V tu chvíli jsem absolutně nevěděla, co budeme dělat. Zavolala jsem sestře, že k ní jedu a musíme si promluvit. Sestra souhlasila a já tam jela. Zeptala jsem se sestry, co se děje. Začala plakat a požádala mě o to, zda se o Terezku postarám. Musela jsem se domluvit s přítelem, i když jsem věděla, že se shodneme. Druhý den jsem za sestrou zašla a řekla jsem jí, že s tím souhlasíme a Terezku si k sobě vezmeme, nenecháme ji v tom a o Terezku se postaráme. Sestra byla ráda, ale pro mě to byl šok. Musela jsem situaci řešit s příslušným OSPD, podávala jsem si předběžné opatření a začal kolotoč.

Musela jsem během týdne skončit v zaměstnání, kde mi to bylo umožněno a mohla se začít na plno věnovat všemu, co se týkalo malé a naší společné domácnosti. Dnes už jsou Terezce 4 roky, je zdravá (což je pro nás všechny asi to nejdůležitější), šikovná a krásná holčička. Chodí do školky a letos pojedeme poprvé na společnou dovolenou k moři, na kterou se moc těší. Terezka má krásné vztahy s prarodiči, kteří ji mají moc rádi a tráví s nimi spoustu volného času. Nyní jsem opět nastoupila do zaměstnání a jsem moc ráda za to, že jsme mohli pomoci, zejména malé Terezce. Ten pocit a její spokojené oči za to stojí.